

WALTHER P99Q-NL

In dienst van Zijne Majesteit

Op het moment dat wij dit artikel maken, wordt de eerste batch gloednieuwe dienstpistolen door Walther aan de Nederlandse politie uitgeleverd en ken erover gepubliceerd worden. Een uitgebreid bericht derhalve over het wapen waarmee dienders de komende decennia zullen werken.

De afgelopen jaren hebben wij het nodige gepubliceerd over de vervanger van het Walther P5 pistool dat destijds in de jaren '70 het FN-wapen verving. Over de eisen en wensen die de politie aan het nieuwe dienstwapen stelde. Over de aanvankelijke opvolger, de SIG-Sauer P250 DCc, over de heisa die volgde en over het jammerlijke falen van die fabrikant toen het eindelijk op uitleveren kwam. Exit SIG-Sauer en een tweede bliksemronde volgde. Met nog slechts drie kandidaten: de P30 van Heckler & Koch, de PPQ en de P99Q van Walther. Beide merken overigens in Nederland vertegenwoordigd door Condor Arnhem BV.

De Walther P99Q kwam als beste uit de tests en er zijn er een slordige 42.000 stuks van gekocht. Omdat de Douanedienst en nog wat wapendragers in (semi-)overheidsdienst meestal de politie volgen, zal men in het Duitse Ulm uiteindelijk 50.000 P99Q's in elkaar moeten zetten met de toevoeging "NL" achter de typeaanduiding en voorzien van een nummering die uniek is voor de Nederlanders.

Modern

De P99Q-NL Het nieuwe dienstpistool is een typisch produkt van deze tijd. Een vergrendelde terugstootlader met kunststof kast met ingegoten stalen sledegeleiders en verwisselbare greeprug zodat de omvang van de greep aan de handgrootte van de drager aangepast kan worden.

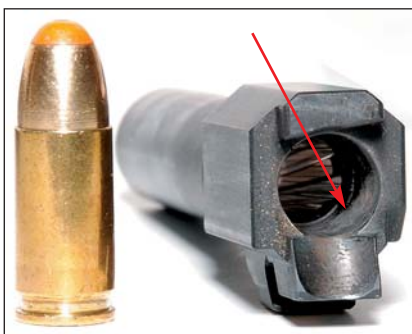
Een 10 centimeter lange loop en een gefreesde stalen slede. Er is geen hamer aan boord, het wapen is *striker fired*. Dat wil zeggen dat de slagpin door een potent veertje naar voren wordt gedrukt en het slaghoedje ontsteekt. Het mechanisme dat de slagpin spant en uiteindelijk ook vrijgeeft, bevindt zich in de kast en kan als een complete module uitgenomen worden voor onderhoud/vervanging.

Dubbelzijdige bedieningsorganen, 15-schots patroonhouder en moderne vormgeving maken er in ieder geval in visueel opzicht een prima ding van dat zich vooraan in de rijen van de huidige generatie "wonder nines" mag scharen.

Platform

Zoals het een oprecht Duits produkt betaamt, is de P99Q-NL slechts een variant van het veelomvattende P99-platform. We gaan niet alle typen en sub-typen opsommen; gelieve naar www.carl-walther.de te surfen en daar de afzonderlijke modellen aan te klikken voor meer info.

Het "NL" in de aanduiding komt van het enige unieke onderdeel dat het

wapen van alle andere P99-varianten onderscheidt: de kamer. Het voorste gedeelte daarvan is een fractie nauwer geruimd. Ondanks de minimale afmetingen van de aldus ontstane "schouder en nek", is deze modificatie met het blote oog te zien en vindt men hem terug in de afgevuurde hul-

zen. Het is allemaal een gevolg van de Action-NP munitie die de Nederlandse politie gebruikt. Die patroon heeft een vol-messing kogel die aanzienlijk minder weegt dan een standaard 9 x 19 kogel. (Globaal 90 grain om 120 grain.) Om het gewenste inslageffect te verkrijgen moet de Action NP kogel een hogere aanvangssnelheid krijgen. Omdat te bewerktellen, is een kruittlading nodig die ballistici bij de fabrikant af en toe gek maakt. Enerzijds mag de druk niet te hoog worden en moet men rekening houden met de verhoogde weerstand die de harde kogel biedt bij het betreden van de trekken en velden. Anderzijds moet de kogel binnen 10 centimeter loop een zo groot mogelijke snelheid worden meegegeven. Dus toch een zo hoog druk mogelijke druk genereren. Het netto resultaat - na al die jaren - nog steeds een dienstrapoon die een wapen flink belast en die behoorlijk wat kruittresten in het wapen achterlaat. De kruittlading verlagen is een optie, maar dan wordt de geëiste mondingssnelheid weer niet gehaald. Wat Walther gedaan heeft, is dus dat minuscule schouderdje in de kamer aanbrengen. Dit levert een iets betere gasafdichting tijdens het schot op waardoor de kogel net dat beetje meer "Oemph!" mee krijgt. Het is nu wel te hopen dat de munitiefabrikant nimmer hulzen met een iets dikkere wand gaat gebruiken, want die zullen kamerproblemen geven.

Ongewoon

Goed, we hebben nu het specifiek Nederlandse tintje aan het pistool uitgelegd, tijd voor de rest. De P99Q - NL heeft een ongewoon afvuurmechanisme. In eerste instantie en in het dagelijks gebruik doet het sterk aan dat van het Glock pistool denken. Bij het doorladen en het naar voren lopen van de slede, blijft de slagpin achter het spanblok hangen en is daardoor deels voorgespannen. Het resultaat is dat bij ieder schot de trekkerdruk en trekkerweg hetzelfde zijn.

So far, so good. Maar ja, die Duitsers, hè... Die zijn gek op gadgets. En dus is er een uiterst listig in elkaar inwerkend systeem van palletjes, nokjes, veertjes en asjes in de P99Q-actie gemeubeld. Kijk, die spannok die de slagpin tegenhoudt en verder spant, ligt in rust, onder druk van zijn eigen veertje, diep in de kast. De naar achteren bewegende slede bedient echter een klein armpje dat de spannok omhoog hefboomt zodat deze de slagpin kan opvangen en tegenhouden. Wordt de spannok door de trekkerstang daarna naar achteren en daarna naar beneden bewogen, dan geeft deze de slagpin vrij en zakt hij tevreden weer naar beneden in zijn rust-stand. Het schot gaat af, de slede gaat naar achteren, het armpje tikt de spannok weer omhoog enzovoort.

Deze over verschillende fasen en onderdelen verdeelde actie heeft voordelen. Als men bijvoorbeeld bij een gespannen slagpin de slede een klein stukje naar achteren trekt, oefent de slagpin geen druk meer op de spannok uit en kan deze onder druk van zijn eigen veertje, naar beneden kantelen. Hupsakee, het wapen is ontspannen.

Nog iets: een geheel ontspannen P99Q kan als een double action wapen worden afgevuurd, bijvoorbeeld na een ketser (een weigerend slaghoedje).

Is al deze listigheid en ingewikkeldheid nodig? Ja, want een van de dwingende eisen van de Nederlandse politie was dat om het wapen te kunnen demonteren, het niet noodzakelijk zal zijn dat de trekker eerst moet worden overgehaald. Zoals bij het Glock pistool wèl het geval is. Nu, door de slede dus een centimeter naar achteren te bewegen, ontspant men een op scherp staande P99Q-NL. Daarna trekt men de demontagebeugel naar beneden en kan men de loop-sledegroep van de kast afschuiven.

Kortom: eenvoudig in bediening, complex achter de schermen.

Trauma

Het Walther P5 pistool dat eind 2015 geheel vervangen dient te zijn, was tot aan de laatste grote modificatie, niet valveilig. Dat euvel heeft voor heel wat onrust en deining bij de gebruikers gezorgd, niet alleen vanwege het gevaar, maar ook omdat lange tijd de situatie door de toenmalige politietop niet werd onderkend. Gaan we verder niet meer over zeuren, maar kennelijk heeft de affaire het nodige trauma bij zowel de Nederlandse poli-

Specificaties Walther P99Q-NL

Kaliber: 19x19

Lengte: 180 mm, breedte 34 mm, hoogte 135 mm

Looplengte: 102 mm

Vizierlijn: 156 mm

Gewicht: 685 gram (845 met munitie)

Patroonhoudercapaciteit: 15

Trekkerdruk en -weg:

circa 32 newton 13 mm (Quick Action)

circa 46 newton 15 mm (Double Action)

Mondingsenergie met politieprojectiel: circa 512 joule

pin. Werkt eigenlijk omgekeerd aan **1.** In rust blokkeert hij niets, pas bij een stevige stoot drukt hij zijn eigen veertje in en blokkeert hij iedere voorwaarde beweging van de slagpin.

3. Valveiligheid trekkerstang. Komt in werking als het wapen op zijn achterkant, dus met de loop omhoog, op een hard oppervlak valt. In die situatie wil de trekkerstang vanwege de inertie, naar achteren (en dus ongewild een schot lossen!) bewegen. Als dat daadwerkelijk gebeurt, dan is het diezelfde trekkerstang, samen met de massatraagheid,

die het blokkeerblokje aanstuurt. Heel slim.

4. Sluitveiligheid. Ja, is geen valveiligheid, maar nu we toch met de veiligheid bezig zijn... Een eenvoudig uitsteeksel op de trekkerstang die ervoor zorgt dat het afvuurmechanisme alleen functioneert bij (nagenoeg) geheel gesloten slede.

Er zit méér aan vast

U zult het met ons eens zijn: de Walther P99Q-NL zit propvol kleine, in elkaar grijpende, langs elkaar schuivende, op en neer en heen en weer bewegende onderdelen. Zelfs de trekker zelf bestaat uit een trekker en een trekkerblok waartussen het trekkerveertje is geschoenlepeld en een paar asjes/spanstiftjes de zaken weer bij elkaar houdt en aan de trekkerstang koppelen. Als dat maar goed gaat. Als het allemaal maar blijft functioneren. Zolang het nieuw is, ongetwijfeld, maar dienstpistolen moeten in Nederland lang, héél lang meegaan; in weer en wind, stoten, vallen, heen en weer schudden, droog, nat, stof, zand, vuil, hitte en koude doorstaan. Een politiepistool krijgt nu eenmaal heel wat meer voor zijn kiezen dan die drie of vier verplichte oefensessies per jaar op de schietbaan.

AK56 Wapenmagazine kan dit aspect natuurlijk nooit testen. We preten-deren dit ook niet en zodra u als lezer meent een dergelijke houding in dit soort artikelen te bespeuren, alstublieft, corrigeer ons! Wat we wèl kunnen, is een pistool beoordelen op wat het is, op het moment dat wij het in handen krijgen, ermee schieten en uit elkaar peuteren.

Dienstwapen, geen sportattribuut

Handling van de Walther P99Q-NL hoeft ons niet te worden aangeleerd. Het is zoals gezegd een modern ding. Houder vullen, in de kolf drukken, slede laten sluiten en je bent klaar om zaken te doen. De richtmiddelen zijn voorzien van tritium-hulpstippen, de keep had wat breder gemogen maar al met al zullen jongere ogen er prima mee uit de voeten kunnen. Mochten de richtmiddelen van slag raken, dan is het vizier in dwarsrichting verplaatsbaar en er zijn maar liefst zeven korrelhoogtes leverbaar. Hebben we het in feite over precisievuur. Als burger ontkom je er niet aan. Nu, dit valt niet mee en dat komt door de fikse trekkerdruk die toch wel 3200 gram bedraagt. En dan merk je dat je niet met een getuned, rock solid sportpistool bezig bent, maar met een dienstwapen dat ook onder barre omstandigheden moet functioneren, ruimere toleranties heeft en niet afgestemd is op rustige schot-voor-schot roosjesmelkerij.

Iets te gladjes

De P99Q-NL lijkt pas een samenhangend doeltreffend (letterlijk) uitrustingsstuk te worden zodra je vloeiend en met één doorgaande beweging de trekker overhaalt. Dan gaat opeens

tie als fabrikant Walther opgeleverd. Vandaar dat de P99Q-NL niet één, niet twee, maar drie valveiligheden aan boord heeft.

1. Slagpinveiligheid in de slede. Het bekende haaks op de slagpin opererende blokje dat door een veertje omlaag wordt gedrukt. Een opstaand vlakje van de trekkerstang drukt dit blokje een paar millimeter omhoog waardoor de slagpin via een uitsparing in het blokje kan passeren. Met andere woorden: zolang de trekkerstang niet naar achteren wordt bewogen, kan de slagpin niet helemaal naar voren.

2. Valveiligheid slagpin in de slede. Hela, die hebben we toch zojuist besproken? Nee, de valveiligheid slagpin is passief en bevindt zich achterin de slede en blokkeert, zodra het wapen op z'n kop valt, de slag-

alles vanzelf, lijkt die 3+ kilogram trekkerdruk te halveren en komt bij snelvuur het voordeel van die lichtgewicht kogel-Action NP munitie naar voren: een alleszins aanvaardbare terugstoot. Dat voordeeltje komt goed van pas omdat de kunststof greep ondanks diens fraaie, bijna gestileerde anti-slip oppervlak, wat ons betreft best wel iets ruwer/stroever had mogen zijn. We vragen ons dan ook voorzichtig af hoe goed een P99Q-NL onder natte, koude omstandigheden in bedwang kan worden gehouden.

Awel, het zal allemaal best wel uitgeprobeerd zijn maar wij zullen er niet gek van opkijken als er van die rubberen "Handall"-achtige overtreksokken door individuele dienders aangeschaft gaan worden. Overigens was de medium size greeprug op het pistool gemonteerd en die gaf de greep een omvang en vorm die heel natuurlijk aanvoelde.

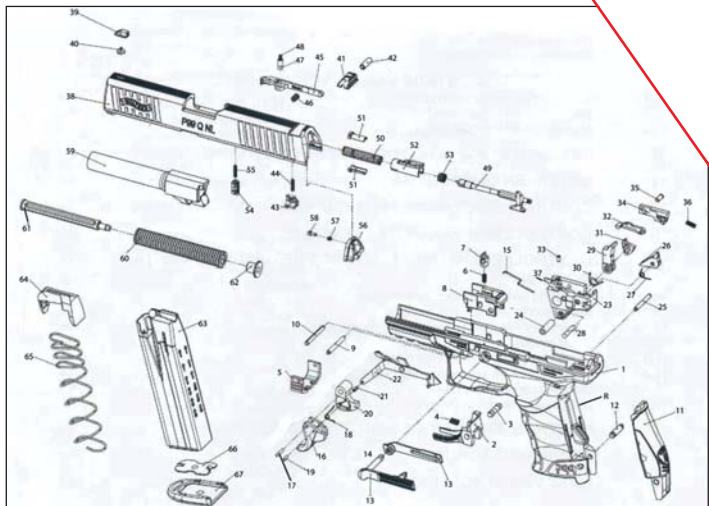
Over het toepassen van drie identieke tritium referentiestipjes in korrel en vizierblad zal tot in de eeuwigheid worden gediscussieerd. Wij volstaan met te rapporteren dat bij de P99Q-NL het vizierblad breed genoeg is om verkeerd uitlijnen onder schemerige omstandigheden vrijwel uit te sluiten.

Goede indruk

Walther fabriceert zelf de "serieuze" pistoolonderdelen als slede en loop, in Ulm. Ongetwijfeld zullen veel van de in totaal 67 onderdelen buitenshuis worden gemaakt - dat doet immers iedere moderne fabrikant - terwijl assemblage, afwerking en eindcontrole van het totaal weer in-huis zullen plaatsvinden. (Een proces waar SIG-Sauer op stuk liep, zie AK56 # 110.) De algemene indruk omtrent de kwaliteit van dit pistool? Goed tot uitstekend, zeker ten opzichte van de vorige winnaar, het SIG-Sauer pistool. Dat rammelde behoorlijk, had een onbeholpen ergonomie en nimmer hebben wij iemand ontmoet die ermee kon groeperen. Wel kent óók de P99Q-NL fikse toleranties. Wie heel

De P99 laat zich eenvoudig uiteennemen in hoofd-groepen en de greepomvang en -vorm kunnen aangepast worden. Onder: de rode stip geeft de toestand aan waarin het mechanisme zich bevindt.

Het nieuwe dienstpistool in onderdelen.

behoedzaam de trekker over begint te halen, ziet tijdens die handeling de complete sledegroep bewegen. Dat voorspelt weinig goeds; edoch, "ons" testwapen groepeerde meer dan acceptabel en zeker niet slechter dan de gemiddelde P5 die hij vervangt.

Massale omscholing

Demonteren van het wapen hebben we al beschreven. Is niet interessant omdat het een bijna standaard procedure is. Leuker zijn de losse stukjes info die je in het veld oppikt. Zo klopt onze veronderstelling (zie AK56 #114) dat de Italiaanse firma Radar de nieuwe "uniform" en "verdekt" holst gaat leveren. Een mooie opdracht van TSAgency uit Bussum. De van wapendragend personeel naar P5 naar Walther P99Q-NL. Dagen in beslag. Duivels gemiddeld.

**Het complete
leest u in
Wapenma
(zie**

den... de P99Q... overhaalt en... niet met één duim. Afleren dus, ...steroutine!

Dits en dats

Bij het uitreiken van... wordt het best passende greepruggetje door de wapen... geplaatst. De gebruiker krijgt de overblijvende twee stuks dus mee. Overigens blijft een eenmaal uitgereikt

dienstpistool voortaan bij de gebruiker, of hij nu nul of tien keer...
korps/district/standplaats of w...
wisselt. Zolang het wapen fu...
het aan een dienstn...
Waarmee we bij de...
die in de green...
teld dat...
opsla...

oven: de trekkervinger langs
er bedient de magazijnpal.
luimen tegen de kast.
el gezet.

ken als lampjes, holsters en wat al niet.
Komt er een compacte uitvoering van de
P-NL? Onze zegslieden konden dit niet
bevestigen. Wel komen er een schitteren-
de rode instructie-versie, een blauw
Simmunitie model en een gele simulator
voor in de dojo. Deze laatste is dus een
inerte blue gun maar dan met een andere
kleur.

Wapenonderhoud zal plaats gaan vinden
op de verschillende IBT-centra. Er zijn
een goed dozijn van deze Integrale
Beroepsvaardigheidstraining-lokaties ver-
spreid door het land. Daar zal de wapen-
kamerbeheerder eenvoudig eerste-lijns
onderhoud plegen en zal een volledig
opgeleide wapenhersteller volledige
inspecties en onderhoud uitvoeren.

**Van P5 naar P99. Een hele
overstap. Met name de antieke
“houderhaak” is nu een orden-
telijke magazijnpal geworden.**

**Rechts: de vuurkracht
is bijna verdubbeld. Links: de “duim
achterop de hamer-P5” routine is bij de
P99 nutteloos geworden. Er is immers
geen hamer.**

**Van een gedateerd 8-
schots pistool naar
modern dienstwapen.**

Tot over 25 jaar

De verschillende sessies met het nieuwe
dienstpistool bevestigden de eerste indruk
waarover wij in AK56 #114 al verslag deden.
Met de Walther P99Q-NL promoveert de
Nederlandse politieagent qua bewapening
van veldwachteruitstraling naar state of the
art cop. Twee maal 15 patronen op de man,
moderne materialen en moderne handling en
bediening.

Of de P99 een juiste keus is geweest qua
levensduur en betrouwbaarheid zal de harde praktijk door de jaren duide-
lijk gaan maken. We spreken elkaar hopelijk pas weer over een jaar of 25...

**Artikel
AK56
Magazine nr.
115
“Nabestellen”**

